WIKIVORT
הוורטיס שלנו לכולנו

פרשת צו

עלותיכם ספו על זבחיכם... ולאשמעו ולא הטו את אזנם (הפטרה)

עלותיכם – שאתם מקריבים כליל, טוב לכם שתוסיפו אותם על שלמיכם, ותקריבו אותם שלמים ותאכלו הבשר, שהרי אינמקבלות לפניולמה תפסידום(רש"י)

חטאיהם של עם ישראל גרמו לכך שהקב"ה אינו חפץ בקרבנותיהם, ואומר ה"שער בת רבים": למה הדבר דומה?

לאדם שהיה לו מפעל גדול ובקש להעסיק בו עובדים נוספים שיקלו מעליו.

באחד הימים קבל לחנותו עובד חדש, סיכם אתו על תנאי המשכורת ושעות העבודה וחתם עמו חוזה עבודה, כשאחד מתנאיו היה שבכל יום שיעדר הפועל מן העבודה הוא יוריד לו ממשכורתו.

למחרת היום הגיע העובד למפעל ליום העבודה הראשון שלו, הוא ישב לו באחת מן הפינות ואכל את האוכל שהביא עמו במשך כל היום.

בסוף היום, הוא הגיע לבעל הבית ודיווח לו: "ביום זה לא עבדתי, תוכל להוריד זאת ממשכורתי". ביום שלאחר מכן, שוב הגיע בבקרו של יום אל המפעל, ושוב ישב ואכל במשך היום כולו, אך הוא, חלילה, לא מעל בהסכם העבודה, ובדיוק בהתאם למה שהתחיב, נגש בהכנעה בסוף היום,ודיווח למנהל כי גם את היום הזה צריך להוריד לו מן המשכורת.

ביום השלישי, כאשר חזר ונגש בערבו של יום לבעל הבית ובפיו אותן זמירות, כעס עליו המנהל ואמר: "וכי בקשתי ממך לבוא הנה, על מנת לאכול!? הלא הזמנתי אותך לבוא ולעבוד אצלי! זקוק אני לעבודה שלך, ובכלל, עדיין אין לך משכורת שאוכל להוריד ממנה את השעות הללו, וכבר אתה משתמשבהתר זה...".

כך אומר הקב"ה לעם ישראל, מבאר ה"שער בת רבים", רוצה אני שתעבדו אותי, אולם אם יקרה, חלילה, שתמעדו ותחטאו לפני, תוכלו להביא קרבן כקנס ולכפר על כך. אולם אם אינכם עובדים אצלי, אלא רק דואגים להקריב לפני קרבנות – אין לי חפץ בהם, שכן לא בקשתי מכם לבוא לכאן ולאכול, הקרבנות אינם מטרה בפני עצמה, אלא אך ורק אמצעי, המאפשר לכם להתקרב אלי ולעבוד אותי באמת.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א